ชื่อวิทยานิพนธ์ : การพัฒนารูปแบบการจัดการสาธารณูปการของวัดในจังหวัดอ่างทอง

ผู้วิจัย : พระปลัดอุดร ปริปุณุโณ (มะลิพวง)

ปริญญา : พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การจัดการเชิงพุทธ)

คณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

: รศ.ดร.อภินันท์ จันตะนี, ศศ.บ.(รัฐศาสตร์), ศ.ม.(เศรษฐศาสตร์),

Ph.D.,(Management)

: อาจารย์ ดร. ยุทธนา ปราณีต พธ.บ., ร.บ., M.A, Ph.D, (Pol. Sc.)

วันที่สำเร็จการศึกษา : ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๙

บทคัดย่อ

การวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ คือ ๑) เพื่อศึกษาวิเคราะห์สภาพและปัญหาการจัดการ สาธารณูปการของวัดในจังหวัดอ่างทอง ๒) เพื่อศึกษาแนวคิดทฤษฎีการพัฒนารูปแบบการจัดการ สาธารณูปการของวัด และ ๓) เพื่อนำเสนอการพัฒนารูปแบบการจัดการสาธารณูปการของวัดใน จังหวัดอ่างทอง

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเป็นแบบผสมผสานวิธี ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ โดย ทำการวิจัยเชิงเอกสาร กับการสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน ๒๕ รูป/คน และการ สนทนากลุ่มเฉพาะ กับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑๐ รูป/คน และการวิจัยเชิงปริมาณ ที่ใช้การศึกษาวิจัย เชิงสำรวจ จากแบบสอบถาม กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้ทำการสุ่มมาจากเจ้าอาวาสวัดใน จังหวัดอ่างทอง จำนวน ๒๐๔ รูป/คน โดยคำนวณตามสูตรของเครจซี่และมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๑๓๒ รูป/คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธี การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ได้แก่เจ้าอาวาสใน อำเภอ เมืองอ่างทอง อำเภอวิเศษชัยชาญ อำเภอแสวงหา อำเภอป่าโมก อำเภอโพธิ์ทอง อำเภอไชโย อำเภอ สามโก้ จังหวัดอ่างทอง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงแบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

๑. สภาพและปัญหาในการจัดการสาธารณูปการของวัดในจังหวัดอ่างทอง ด้านบุคลากร ได้แก่ พระสงฆ์ยังขาดความรู้ความชำนาญ และทักษะในการจัดการสาธารณูปการที่ดี ด้าน งบประมาณ ได้แก่ ขาดงบประมาณที่เพียงพอ และขาดความคุ่มค่าในการลงทุน ด้านวัสดุอุปกรณ์ ได้แก่ มีการดัดแปลงวัดผสมผสานกับวัฒนธรรมอื่นๆ ขาดเอกลักษณ์ความเป็นไทยที่ชัดเจน และขาด ประสบการณ์ในการคัดเลือกวัสดุอุปกรณ์ที่ดีและคงทน ด้านการบริหารจัดการ ได้แก่ ขาดการ วางแผน การปฏิบัติตามแผน และการควบคุมที่ดีและมีประสิทธิภาพ

๒. แนวคิดทฤษฎีการพัฒนารูปแบบการจัดการสาธารณูปการของวัด มีการนำหลัก 4M ได้แก่ บุคลากร (MAN) งบประมาณ (MONEY) วัสดุอุปกรณ์ (MATERAIL) และการบริหารจัดการ (MANAGEMENT) มาใช้ในการก่อสร้างและบูรณปฏิสังขรณ์ศาสนสถานและศาสนาวัตถุของวัดเป็น อย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเชิงปริมาณที่พบว่า พระสังฆาธิการมีความคิดเห็นต่อการพัฒนา รูปแบบการจัดการสาธารณูปการของวัดในจังหวัดอ่างทองในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป้ นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน

๓. การพัฒนารูปแบบการจัดการสาธารณูปการของวัดในจังหวัดอ่างทอง ประกอบด้วย ๔ รูปแบบ คือ รูปแบบที่ ๑ ได้แก่ การจัดการบุคลากร (MAN) ประกอบด้วย การพัฒนาความรู้ ความสามารถพระสังฆาธิการ การพัฒนาทักษะและความชำนาญในการปฏิบัติงานของเจ้าอาวาส การ แต่งตั้งคณะกรรมการจากทุกฝ่ายในการกำกับดูแล และการคัดเลือกช่างฝีมือที่ดีและมีความชำนาญ รูปแบบที่ ๒ ได้แก่ การจัดการงบประมาณ (MONEY) ประกอบด้วย แหล่งที่มาของงบประมาณ ชัดเจน พัฒนาระบบบริหารจัดการการเงินที่มีประสิทธิภาพ จัดทำบัญชีรับจ่ายเป็นปัจจุบัน รายงาน ผลการดำเนินงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ โปร่งใส ตรวจสอบได้ มีความคุ้มค่า รูปแบบที่ ๓ ได้แก่ การจัดการวัสดุอุปกรณ์ (MATERAIL) ประกอบด้วย พัฒนาระบบการคัดเลือกวัสดุอุปกรณ์ที่มีคุณภาพ คงทนและคุ้มราคา เลือกสรรวัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ในท้องถิ่น อนุรักษ์ความเป็นไทยและพระพุทธศาสนา ที่ชัดเจน ไม่ทำลายโบราณสถาน โบราณวัตถุ รูปแบบที่ ๔ ได้แก่ การบริหารจัดการ (MANAGEMENT) ประกอบด้วย มีการวางแผน ประชุม สม่ำเสมอ มีการปฏิบัติตามแผนงานที่วางไว้ อย่างเคร่งครัด มีระบบตรวจสอบและควบคุมการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีการแก้ไขปรับปรุง อย่างเคร่งครัด มีระบบตรวจสอบและควบคุมการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีการแก้ไขปรับปรุง อย่างต่อเนื่อง และรายงานผลการดำเนินงานเสมอ

Dissertation Title: The Model Development towards Monastery Construction in

Angthong Province

Researcher : Phrapalad Udon Paripunno (Malipuang)

Degree : Doctor of Philosophy (Buddhist Management)

Dissertation Supervisory Committee

: Assoc. Prof. Dr. Aphinant Chantanee

B.A.(Pol. Sc.), M.A.(Econ.), Ph.D. (Management)

: Dr.Yuttana Praneet B.A., M.A., Ph.D., (Pol. Sc.)

Date of Graduation: March 12, 2016

ABSTRACT

The objectives of this study were (1) to study the analysis of state and problem of monastery management in Angthong Province, (2) to study the concepts and theories of model development towards monastery construction and (3) to present the model development towards monastery construction in Angthong Province.

This research was the mixed research method between the qualitative research by making the documentary research and in-depth interview from 25 key informants and group discussion with 10 specialists and the quantitative research, by using the survey research from the questionnaires and the sampling group was 132 out of 204 abbots in Angthong province by using Crecy and Morgan formula. The statistics were used the simple sampling such as the abbots in Muang Angthong subdistrict, Wisetchaichan district, Sawaengha district, Pamok district, Phothong district, Chaiyo district, Samco district in Angthong province. The data analysis used the social programme and the statistics used the frequency, percentage, mean, standard deviation (S.D). , T-test , F-test , One-way Analysis of Variance and Least Significant Difference : LSD.

The findings of the research as follows:

1. The state and problem of monastery management in Angthong Province for the personnel were the monks lack of knowledge and specialization and skills of good construction management, the budget such as no enough budget and lack of returning scale. For the materials were mixed with other cultures and no identity of the Thaihood and lack of the experience in good and durable materials. For the management were the lack of planning, to practice as the plan, and good control and efficiency.

- 2. The concepts and theories of model development towards monastery construction used the 4Ms theory such as man, money , material and management to use for construction and restoration of religious place and monastery material very well that matching with the quantitative research , found that Sangha administrators had the opinions to model development towards monastery construction in Angthong Province in overall was at good level, but when considered in each side and found that it was also good level.
- 3. The model development towards monastery construction in Angthong Province consisted of four models were (1) For the man management, consists of knowledge development and ability of Sangha administrators, skill and specialization development for working of the abbots, to appoint the committee from all groups to control and to choose the good and skillful persons. (2) For the money management, consists of source of budget, develop the money management efficiently, set up the current account, annual report to the administrators with transparency, checkable and worthy. (3) For the material management, consists of high quality and durable material selection development and to select the local material and preserve Thaihood and Buddhism clearly and not destroy the historical place and sites. (4) For the management, consists of having the planning, meeting regularly and to follow the operation plan as set up strictly and have the examination system and to control the practical work efficiently, had the solution continuously and report the work regularly.